

živych a sa morwych“ so naju tedom semja wobeju nepóžre, bje nepravje a pschemjernje wulka Boža sczerpliwosť.

III.

Lutherowe powołanje do Wittenberka.

Sakski kburwerch Bedrich bje we ljeczi 1502 psches Dr. Mertena Wellerstadta a psches Dr. Jana Staupiga wóžoku schulu we Wittenberku sa-
ložil a powoła na Dr. Staupigowu radu 1508 Mertena Luthera sa profesarja na tužamu. Dr. Staupig nisowasche jeho njest tež k prjedowanju, ale Luther je jemu pecža wotmolwit: „Pschinešecze me wo žiwenje, to dljehe dyžli bjertel ljeta newutraju.“ Jako pak prjedowacz poča, bje jeho prjedowanje tak žiwe a mózne, so jeho mjeschczenjo bórny k swojemu duchomnemu wuswolichu. Dokelž wón pschi wschjeh swojich štužbach mnich sawosta a we wulkej česzi stejesche, dha wotpóštachu jeho 1510 we naležnoszjach Augustinskich klóschtyrow k bamžej do Roma. Bredy dyžli do Walskeje pschindze, namaka wón njekotrych mnichow, kiž pshecziwo Bamžowej sakasni pjatk mjašo jjedzichu. Tychšamych napominasche wón, so tola nóchzyli Bamžowe sakonje pshestupicz, ezi pak we štraschi a bojsozi, so móhli pscheradzeni bycz, wobsanfnychu Luthera skradžu skónzowacz. Ale Luther šhoni to a czekny jich rukam, bje pak zyty pucz dotho khorowaty a namaka šwój troscht we štowach Habak. 2, 4. „Brawy budže we šwojej wjeri živy“. We Romi wuhlada wón skhód, kotremuž „Pilatušowe aby šwjate trepena“ rjekachu, shtož po kholenach po nich horjeljese-